

Kirkjulig hátíðarløta uttan juridiskar heimildir

Farna vikuskiftið varð eitt brúðarpar í Vágum partur av einari heldur óvanligari hending. Fríggjakvøldið gjørdist greitt, at parið ikki hevði heimild til at ganga saman í hjúnalag. Orsøkin var, at annar parturin ikki hevði øll pappírini í samband við hjúnaskilnað í lagi.

Leygardagin skuldi parið giftast í Vágum, og stór veitsla skuldi vera tann dagin. Og orsaka av serligu umstøðunum valdi bispur og avvarðandi prestur, at parið skuldi fáa eina hátíðarstund í kirkjuni hóast alt. Ann Dahl Hansen, prestur, kallar løtuna fyri eina vanliga gudstænastu, meðan bispur kallar løtuna fyri eina løtu við sálarrøkt. Aðrastaðni á síðuni kanst tú lesa samrøðu við Jógvan Fríðriksson, bisp, sum heldur hendingina vera óhepna. Ann Dahl Hansen vil ikki gera viðmerkingar til málið.

Hendingin í Vágum leggur lunnar undir eitt heldur prinsipielt

kjak um, hvar markið hjá kirkjuni gongur, tá ið umræður at »vælsigna« pør, sum ikki hava juridiska heimild fyri at ganga saman í hjúnalag. Hóast »vælsigna« ikki er tað orðið, sum bispur vil nýta fyri hesa løtuna í Vágum, so er eingin ivi um, at gudstænastan hendan dagin var serstøk. Og spurningurin er so, hvar markið gongur. Kann ein kirkja, tess ráð og prestur til dømis halda eina hátíðarstund fyri samkyndum pari?

Sosialurin hevur mangan skrivað

um samkynt pør, sum vildu ynskt sær hátíðarløtu í Føroyum heldur enn í øðrum landi. Her sæst til dømis ein grein frá 2011 við Súsannu Danielsen og Kristinu Mariu Eliassen, sum í 2011 vórðu giftar í Danmark og síðani flugu heim til Føroya sama dag at halda veitsluna. Ivaleyst høvdu tær ella onnur tikið av einari hátíðarløtu í Føroyum av onkrum slag, um tað stóð teimum í boði.

Sosialurin hevur tosað við fleiri prestar um hetta málið. Eingin teirra

vil gera viðmerking, og eingin teirra vil siga í blaðnum, um tey fara at vælsigna ella hátíðarhalda parlag millum tvey av sama kyni í kirkjuni eftir hetta. Men onkur prestur, sum Sosialurin hevur tosað við, stað-

festir, at viðkomandi ikki hevði vent einum samkyndum parið frá sær, um tey ynsktu eina løtu við sálarrøkt í samband við parlagið.

- EITT STÓRT MISTAK

Tað eigur ikki at koma fyri, at slík mistøk verða gjørd. Hetta er fyrstu ferð, at slíkt er hent í Føroyum, og spyrt tú meg, so skal tað ikki henda aftur, sigur Jógvan Fríðriksson, bispur

BARBARA HOLM

Klokkan var 22.00 fríggjakvøldið, tá ið tað gjørdist greitt fyri bispi, at umrødda parið í Vágum ikki hevði pappírini í lagi, og tí ikki kundi ganga saman í hjúnalag reint juridiskt. Í støðuni valdi Jógvan Fríðriksson at lata parið hátíðarhalda dagin við einari løtu við sálarrøkt í kirkjuni, hóast tey ikki kundu og framvegis ikki eru gift.

– Tað skal sjálvandi ikki henda. Men tú kanst ætla, hvussu stórt niðurlag tað var fyri hetta parið at fáa slíkt at vita bert tímar áðrenn stóra dagin, sigur Jógvan Fríðriksson.

Og tí valdi bispur at lata parið hátíðarhalda dagin í kirkjuni, hóast alt.

Tað kann tó undra, at eitt par, sum sambært lógini ikki hevur heimild til at ganga saman í hjúnalag, kann hátíðarhalda dagin í fólkakirkjuni. Tí um tað er í lagi, so er spurningurin um eitt nú samkynd – sum heldur ikki hava lógina aftan fyri seg, tá ið umræður at ganga saman í hjúnalag – kunnu fara í fólkakirkjuna til eina hátíðarlaga løtu við sálarrøkt saman við sínum nærmastu.

– Tað er ein góður spurningur, og eg fá ikki svarað honum í løtuni, sigur Jógvan Fríðriksson.

Hann viðgongur, at tað er nærliggjandi at hugsa, at um hetta verður siðvenja í kirkjuni, so er eingin orsök

til, at samkynd ikki skulu fáa somu viðferð. Men spyrt tú bisp, so er tað ikki tað sama.

– Eg skilji, at tú kanst koma til hasa niðurstøðuna. Men eg haldi ikki, at tað er tað sama, sigur Jógvan Fríðriksson.

Hann vísir á, at hetta var ein serstøða, sum helst ongantíð skal koma fyri aftur. Men komandi tíðina fer Jógvan Fríðriksson at taka støðu til spurningin um, hvar markið gongur tá ið umræður sálarløtur av hesum slag í kirkjuni.

Fer at kann málið

Jógvan Fríðriksson er ikki nøgdur við ta viðferð, sum hetta par hevur fingið í fólkakirkjuni. Slíkar juridiskar forðingar eiga at koma undan kavi áðrenn.

– Eg fari at nýta komandi tíðina at finna útav júst hvat er hent her. Eg havi biðið um innlit í málið, og vænti at vita meira fyrsta dagin, sigur bispur.

Hann vísir á, at slíkt ongantíð er hent áður í Føroyum, men er samdur í, at hetta leggur lunnar undir eitt sera prinsipielt kjak um, hvat ber til og ikki í føroysku fólkakirkjuni.

BARBARA@SOSIALURIN.FO

– Eg fari at kanna hetta málið til botns, og hetta skal helst ongantíð koma fyri aftur

